Пише: Мила Алечковић Николић
среда, 10 јул 2013 00:02

Почећу тиме што ћу рећи да је тзв. "коректна опозиција" веома стари појам, а да је реч о феномену који је потребан свакој модерној демократији. У Америци су га још давно описивали Волт Витмен, Марк Твен, Артур Милер и други слободни Американци којих данас више нема. У филозофији су је (после античких древних описа злоупотреба демократије) описивали многи филозофи, а међу новијима Херберт Маркузе. У геопсихологији- Серж Чакотин, Ноам Чомски, Ив Батај и други. У психологији готово сви бољи и политички будни психолози. И, тако редом...

Све увек полази од иницијативе добрих и паметних људи које посматра "Велики Инквизитор" и каже: "Е, ти су слатки, мали и добри за (зло)употребу". Без сумње, паметан и вредан студент, праћен на фејсбуку, одабран је као жртва. Али, да будемо реални. Замишљам ја тог момка, иницијатора протеста, као свог студента и верујем да је имао најбоље намере, а не сумњам ни да је способан. У борби, међутим, како је понављао још Жан Пол Сартр, срце није довољно. Потребно је имати и доста знања и добру обуку.

Личило је све на недавни протест за културу одржан на тргу Републике (није семантичка грешка, јер ово "протест за" управо одражава жељену збрку, ми бисмо у клиници рекли: шизофренију), протест на коме су у првим редовима били сви конформистички и коректни владини новинари, а у задњем реду понеки сиромашни уметник, или последњи културни посленик. Неколико дана после, дакле, 5. јула у Београду, кажу медија, почео је "општенародни бунт", али многи за њега до данас нису ни чули, јер народ управо више не чита оне новине које су се о овом "великом" протесту напрасно широко расписале.

Међутим, на једну важну ствар овде нико није обратио пажњу. Тврди се да је протест који се 5. јула десио у Београду окупио око 500 људи (бивши режим је знао да добра камера може увек да дода бар једну нулу). О том протесту јавиле су муњевито апсолутно СВЕ новине у Србији и ван Србије ! То су оне исте новине које су спавале у дубокој рем фази када је на тргу Републике у организацији покрета Двери , у престоницу великом

муком стигло неколико хиљада људи из свих крајева Србије (број је дат у проценама политичких противника). Ниједна реч у штампаним медијима о овом масовном окупљању тада није пренета. Интернет је изузетак, јер се њему , чак и нежељена информација некако увек "омакне".

Дакле, овај последњи протест од 500 људи (ако гледате слике, видећете да је и та једна нула спорна) , "пренеле" су све новине: Блиц, Б 92, 24 сата, Вести, "Курије де Балкан" и друге... Овај последњи медиј је часопис-сајт кога је некада финансијски помагао Бернар Кушнер, а његови стални "сарадници" били су бивши политички и економско-туристички радници: Ђелић и некадашња министарка дијаспоре. Дакле, све ове "светске", до тада глувонеме новине, муњевито пренеше информацију о 500 душа на, како кажу, "српском пролећу које почиње", додуше у касно лето када је пролеће већ прошло. Али то је само доказ да су се режисери "коректне опозиције" касно сетили како да преваре српску јавност, односно рано забринули како да угуше прави и истински народни револт који предстоји у долазећој јесени. Наравно, упркос добронамерном и наивном народу који је изашао на поменути протест.

И СОРОШ ЈЕ АНТИКАПИТАЛИСТА

Многи финансијски магнати у свету финансирају коректну "антикапиталистичку опозицију". Па и Сорош је "антикапиталиста" судећи по томе које све групације је финансирао. А финансирао је различите побуњенике, зелене, жуте, роза и наранџасте, и оне свих дугиних боја, често а да ови "млади побуњеници" за то нису ни знали. У ову групу побуна спада и англосаксонски пакет-аранжман протеста под генеричким називом "ОКЈУПАЈ" (у преводу: заузми). То је нова, годину дана стара, серија перформанса-протеста широм света коју карактеришу три ствари. Прва: да ови протести нису никада ничим резултирали, друга која логички следи из прве јесте: да су то лажни социјални протести који имају за циљ да потроше енергију људи и створе привид

социјалне свести и слобода, и, трећа: да их финансира незаобилазни Џорџ Сорош. Ако бисмо српском преводу ове генеричке речи одузели само једно слово, добили бисмо реч ОКУПАЈ, којом бисмо могли одлично да објаснимо сврху ових "перформанса": Окупај старо лице лоповских капиталистичких банкара и берзијанаца Вол Стрита и дај народу илузију новог и чистог.

ПУКЛА ВЕЗА АМЕРИЧКИХ И СРПСКИХ РАДНИКА

Други велики и важан моменат у психолошкој манипулацији масама јесте "антикапиталистичка омладина" којој је ближи радник на Исланду, него онај на Косову и Метохији. Не желим да одбацим радника са Исланда, далеко не било (јер далеко већ јесте). Али, подвлачим овде психолошки механизам "бекства од слободе", како би рекао Ерих Фром, тамо где слобода може да се осваја, међутим ову борбу паралише велики страх. На питање: шта повезује радника у Немачкој и радника у Србији, један европски политичар је у тешко доба рата и бомбардовања на Балкану одговорио: "Повезује их то што онај у Немачкој производи оружје, којим ће онај у Србији бити убијан"... У ствари, овим се хтело рећи да нема и не може да буде никакве пролетерске солидарности без познавања конкретног националног контекста оних који се боре. Уосталом, све латиноамеричке народњачке револуције (Геваристи, Перонисти, Кубански револуционари, Моралесовци , Чавезовци, једном речју Боливаријанци), управо су о томе сведочиле. Борба за ослобођење мора да почне као национална борба, односно као борба у одређеном контексту, а да се заврши са интернационслизмом (и јединством у разликама). Тако и никако обрнуто. Зато је јасно да је сваки протест у Србији који одбацује национално - само лажна протеза.

АНТИКАПИТАЛИЗАМ У ПУСТИЊИ

Пише: Мила Алечковић Николић
среда, 10 јул 2013 00:02

Нећемо беду! Нећемо сиромаштво! Нећемо дискриминацију! Нећемо скупе цене! Нећемо запостављене раднике! Нећемо сурови либерализам! Платите ви! И слично. Овако, нажалост, изгледа психолошка формула- неуспеха. Успех је загарантован једино онда када се тачно зна шта се хоће и када се зна пут до тог остварења. Ако је цензура у друштву толико јака, а умрежена корупција олигархије на власти свемогућа, као што је то данас случај у Србији, онда је потребно, као у братској Грчкој, организовати ударне групе које симболично разбијају удружене монополе (у овом случају "удружене монополе Србије"- синтагма коју је једино покрет Двери смео да употреби), тако што се, на пример, добар сир који просечан Србин одавно не може да једе, "украде" из великих монополистичких површина и подели народу. На овакав "перформанс", за разлику од безбројних других, власт би можда обратила пажњу. Данас то она свакако не чини, будући да шаље своје инфилтрације као организаторе "ПРОТЕСТА ЗА", или махања цвећем уз пароле (анти! нећемо! анти!, нећемо!) тзв. коректне и добре опозиције.

Наравно, после крађе нереално скупог сира неприступачног српском народу, сира у кога су уграђене све крађе лобистичких пљачкашких група, младе људе ухапсила би полиција. Али, шта онда? Има ли поштеног човека у Србији кога није хапсила полиција и, за разлику од великих министарских лопова, држала затвореним дуже него што је то дозвољено?

Када су, после недавне политичке акције изведене са мог прозора, дошли полицајци пред кућна врата, ја сам преко фејсбука позвала народ управо у духу протеста "окјупај" да се брзо окупи , те да он, народ, "ухапси " ту полицију. И шта мислите колико се људи одазвало ? Похрлила је маса слободних и храбрих људи ка мом стану и потпуно "заокружила" полицију! Онда су дошли и слободномислећи адвокати после чега се полиција дефинитивно разбежала! Ето. Почетак сваке борбе треба тако некако да изгледа, а не уз ђускање у ритму музике за плес, са цвећем у коси и лошим озвучењем анонимних говорника. Најзад, и ти полицајци су сиромашни људи који само , за плату и по наређењу, често врло невољно, одрађују свој посао. Али, једно је битно: у политичкој борби нема и не сме да буде страха!

Пише: Мила Алечковић Николић
среда, 10 јул 2013 00:02

Следеће питање је, где се одвија та борба против суровог и дивљачког капитализма? У пустињи Гоби, Сахари, или у Србији ? Ако се она одвија у Србији, онда се у протесту то мора рећи (Косово, најбеднији део Србије), па се, затим, кажу и имена српских политичара и министара криваца, уместо имена далеких бедуина.

На овом последњем ПРОТЕСТУ ЗА није писало: "ухапсите министарку која је изјавила да ће дуг јавних предузећа пасти на терет грађана", или "ухапсите неколико великих монополиста због којих је храна у Србији десет пута скупља него у Европи и отмите им имовину", или: "ухапсите цело руководство Инфостана и Паркинг Сервиса због вишедеценијске немилосрдне пљачке грађана" и сл..."Обуставите одмах, и то декретом, да јавна предузећа грађанима могу да наплаћују камату на камату као да су банке, што је, иначе, свуда у свету забрањено"...

Не, таквих натписа није било. Писало је "Платите ви" (тако да свако ово "ви" може да пројектује где жели и на кога жели), "Нећемо...нећемо, нећемо..." (без знања шта хоћемо)....И слично.

Много теже је формулисати реченицу типа: "Хоћемо да се одмах смени министарка енергетике", или "хоћемо да се до јесени смени министар науке". Или: "хоћемо да се по хитном поступку усвоји предлог закона о отпису дугова презадужених породица" (како се њихови очеви не би поливали бензином)! Али, овога није било. Другим речима, није било никакве јасне борбене контуре , већ се видела само политички коректна, нејасна мрља.

Наравно, деца која су писала пароле побуне требало би да заврше некакве студије које су можда почели. Као професор, ја за њих имам апсолутно разумевање. Многе од њих је страх од непредвидивог понашања јако корумпираних професора који им успех после протеста не би дозволили (из овог разлога угушена је и недавна студентска буна на "Мегатренду"). Али, и далеке 1968. године, многи су студенти у Југославији, хтели да заврше студије. Међутим, они су ипак одлучили да пре тога изађу и храбро пробију полицијске кордоне.

ПСИХОЛОШКА ТЕХНИКА МАНИПУЛАЦИЈЕ: ДЕСЕТ НАМАЗА ЧОКОЛАДЕ И ЈЕДАН НАМАЗ Г.

Замислите један јак и оштар покрет који креће у стварну борбу великих државних и приватних лопова. Тај покрет ће сигурно успети, ако не да сруши власт, сигурно ће успети да је добро заљуља. Покрет има симпатије у народу, у држави и ван државе и јасно је да га чине оформљени и за политичку борбу зрели људи. Замислите сада неартикулисану анархистичку масу младих , вероватно поштених, али незрелих особа које желе да у општој експресији изразе свој бунт, али који немају технологију овладавања ситуацијом, нити јасан план борбе. Ако власт која је нападнута, од првог покрета успе да направи други, тј. да од усмерене борбе направи "општу експресију побуне", она је тиме већ успела да створи тзв. коректну опозицију (свесну, или несвесну, свеједно) и да је раствори у добром хемијском раствору, односно да оштрицу мача борбе потпуно отупи. Психолошка манипулација је у том тренутку успела.

Замислите да први покрет позива народ у побуну против читаве листе неправди. Довољно је да се у ту листу убаци само једна или две реченице које ће такву листу

дезавуисати, а које већина људи, у журби, неће ни приметити. Е, па управо се то десило.

У један почетни проглас људима да изађу и покажу свој револт против одређених ствари..., додата је само једна линија, која је од јасне фигуре направила нејасну мрљу. То је био циљ. Циљ је био отупљење у општој кукњави ПРОТИВ, али да више нико не зна ЗА шта је у ствари. Тако је то ПРОТИВ постало ЗА, односно народна енергија требало је да оде у етар и у прашину, а сви да се добро забаве у Деборовом ДРУШТВУ ЗАБАВЕ.

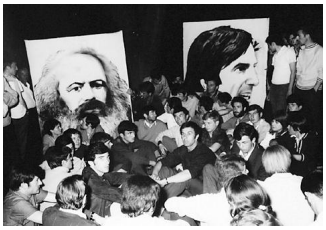

Али, они који су те обуке прошли, добро читају сваку линију текста прогласа! Увек пажљиво читајте сваку реч онога ко вас зове у борбу, јер само једна реч може да ода психолошку манипулацију! Ако на истој листи, без икакве хијерархије, стоји: "Заштитимо најбедније раднике Србије" и "Организујмо (читај: платимо скупи) протест ЛГБТ популације", онда нешто са нашом солидарношћу према онима који немају шта да једу, није у реду. Када се у исту раван ставе они који секу своје прсте или се поливају бензином јер не могу да плате дуг бескрупилозној и пљачкашкој банци, са онима који имају специјалне потребе за отварањем нових геј хотела, знајте да је на делу психо-хемијски раствор.

САВЕТ ПРОФЕСОРА

Свим мојим студентима, како у Србији, тако и у свету, увек сам саветовала исто. Прво, не бојте се! Друго, савладајте технологију усмерене и ефикасне борбе, а заборавите празне "перформансе" који вас само замарају, а корумпираним друштвима дају алиби. "Револуција није пикник "- говорио је Арафат и касније понављао покојни Гадафи. Прљава вода у једном тренутку из корита мора да се проспе у канализацију историје. Оцените сами имате ли за то храбрости или не. Јер, ко нема храбропсти за праву борбу, боље је да не учествује у режимском отупљивању оштрице мача, као корисни или

некорисни идиот. Покрет мора да има дисциплину, заједничку вољу за акцијом и веру. Онај ко је оштетио читав народ, у нашој борби мора сам да буде на штети, а он то неће бити ако се читава борба своди на махање плакатима и цвећем.

Непартијска, истинска политика је ризик, али она је и понос ослобађања од тиранства. У државама где влада комплетна корупција и где нема референдума, тамо где се народ ништа не пита, а корумпирани парламент се бескрајно договара како да се лопови деценијама узајамно и међусобно одржавају на власти и поткрадају нове политичке изборе, укратко тамо где је реч "демократија" још само почетак вица и шале које народ препричава као да је реч о давним деспотијама, упамтите да је политика , пре свега, слобода!

Нико гладном човеку неће моћи да наметне да вечно пише "толерантне" транспаренте и дотле умире од глади. Нисам поборник "лекс талиониса", али ни вечног мазохистичког чекања. Ко себи помаже, томе и Бог помогне.

Стекните психолошку обуку и имунитет и крените у праву борбу, најпре немилосрдног демистификовања сваке политичке лажи и манипулације, а затим ефикасног освајања простора. Исеците непријатељу жице, комуникације, мрежу корупције, отмите , макар и симболично, оно што су од вас отели, запретите окупатору. Пореметите нови план "Барбароса" великих заштићених пљачкаша. Не бојте се прича о безакоњу оних који су сами изиграли све законе. Покажите да сте живи и да и ви можете да узвратите. Будите сложни и сваког ухапшеног друга, брата и саборца браните заједно.

Изаберите најхрабрије међу вама. Ако у томе будете успели, убрзо ће вам прићи цео народ.